

Uutiset

ILKKA KAUPPINEN

ANDRES CANAL

Ilkka ja Tuija Kauppinen tauolla Kolumbiassa.

EIJA VIROLAINEN-NURMINEN

Tuija Kauppinen puhui tiistaina Sysmän kirjastossa.

Pyörän päällä etelässä vietetty vuosi jalostui matkakirjaksi

Joutilaita kilometrejä -teos kertoo Tuija ja Ilkka Kauppisen pyörämatkasta Etelä-Amerikassa.

Eija Virolainen-Nurminen

Rovaniemeläinen **Tuija Kauppinen** lähti puolisonsa **Ilkka Kauppisen** kanssa pyörämatkalle Etelä-Amerikkaan reilun vuoden ajaksi. 452 päivän aikana ajoa kertyi lähes 18 000 ajokilometriä. Nähdyksi tuli kahdeksan maata, joissa tutuiksi eivät tulleet turistikohdeet, vaan kanta-asukkaiden tämän hetken elävä elämä.

Tuija Kauppinen oli Sysmän kirjastossa kirjailijavierana tiistaina ja vei kuulijat nojatuolimatkalle Etelä-Amerikkaan.

Runsaalukuinen yleisö lähes pidätti hengitystään ja oli liikku-matta kuunnellessaan Kauppisen tarinoita matkan varrelta. Ylä- ja alamäet Andien rinteillä, Patagonian rajut tuulet, pienet hankaluu-

det ja ehdottomasti kokemuksen arvoiset kohteet unohtamatta maaseudun arkea.

Polkupyörällä näkee paremmin.

–Lähdimme matkalle ilman paluulippua tai tarkkoja suunnitelmia. Ohjaustangon takaa katsottuna näkymä on aito, kiteytty Kauppinen matkan antia.

Kauppinen toi esille kohdemaiden erilaisuuden, niiden eksoottiset eläimet ja upeat erikoisuudet, mutta etenkin asukkaiden elämä arjessa ja pienissä kylissä tuli tutuksi. Kuulijat saivat kokea elävästi Karibian meren rantojen mahtavat kalaravintolat, Kolumbian lihat kahvit, Uruguayn eucalyptusviljelmät ja sademetsien kosteuden.

Vaivoilta ei vältytty, ja pyöräi-

lyrasituksen tuomat vammat vai-vasivat välillä.

Ecuadorin sademetsissä pyöräillessä Kauppisen jalat olivat pyöräilykengissä jatkuvasti märkinä ja alttiina erilaisille sairauksille. Apu löytyi paikalliselta asukkaalta, joka esitteli Kauppisen pariskunnalle ”päätietä” noin kilometrin sivussa sijainneen luolan.

Paikallinen asukas esitteli Kauppisille luolaa, jota he eivät mitenkään muutoin olisi osanneet etsiä. Luolassa käynti oli aivan upea kokemus.

–Satuin kertomaan tälle nuorelle miehelle, että minulla on varpaiden väleissä pieniä hiertymiä ja vähän rikkikin ne olivat. Hän piipahti sademetsän siimekseen ja tultuaan laitto näihin hiertymäkohtiin tervan ja pihkan tyyppistä tahnaa. Jalat paranivat, kertoi Kauppinen.

Pyöräilijöitä oli matkan varrella paljon, ja heihin oli totuttakin. Varsinkin Chilen Atacaman autiomaan halki pyöräillessä ohittavat autoilijat saattoivat pysähtyä kysymään matkalaisilta hei-

dän vointiaan. Pyöräilijöitä ei jätetty pulaan, vaan heille tarjottiin juomavettä.

Kauppinen tekikin huomion juuri juomavedestä ja sen laadusta. Vuoristosta tullut vesi oli juomakelpoista sellaisenaan, mutta muuten se piti ”puhdistaa” mukana olleella vedenpuhdistimella aamuisin.

Matkan aikana tuli koettua muutama vatsatauti, kynsisieni, hiivatulehdus ja korona. Sairaalaa ei tarvittu, mutta pitemmät lepotauot tulivat tarpeeseen sairauksista ja pitkien pyöräilymatkojen rasituksista toipumiseksi.

Tiiviissä tunnissa kuulijat saivat nojatuolimatkallaan kokea helteet, paahtaisen auringon, raskaat ylämäet ja tylsän tasamaan. Kauppinen ihmetteli, miten huonosti nykymiehet sietävät tylsyyttä.

Andien rinteillä Kauppiset matkasivat jopa viiden tuhannen metrin korkeuteen ja yöpyivät aina vähän alempana.

–Korkealta tullessamme tunsimme olevamme elämämme kunnossa, ja virtaa oli. Kokemuksen pohjalta ymmärrän, miksi muun muassa hiihtäjät harjoittelevat korkean paikan leireillä, Kauppinen naurahtaa.

Reilun vuoden pyöräilyn jälkeen ilmestyi kirja *Joutilaita kilometrejä*, jossa kiteytyy matka ylä- ja alamäkineen.

Yleisö kyseli Kauppiselta muun muassa matkavarustuksista, ruokailuista, reittisuunnitteluista ja tulevaisuuden suunnitelmista.

–Liikenne välillä pelotti, ja jo matkan alussa irtokoirat. Koiriin kyllä tottui. Tämä oli aikuiselämäni merkittävin vuosi. Seuraavaksi suuntaamme pyörämatkalle Japaniin, kertoi Tuija Kauppinen.

”

Ohjaustangon takaa katsottuna näkymä on aito.

Tuija Kauppinen